

Старыйтъ Самуилъ расказа на пространно притезанията на Бюсси и обяви, че той пѣма нито най-малко право на долинятъ на Сіото. Увѣри, че единъ искусенъ калпазанинъ написалъ записытъ му за собственность и приложилъ лъжовенъ печать на епитропа на общитѣ земи въ Вашингтонъ. И понеже както е извѣстно, лесно вѣрвами опуй което желаймы и сичкытъ присѣтствующи имахъ интересъ да са осѣди Бюсси, за туй никой не посрѣшнѣ нищо на лъжытъ на Буттерфлая. И подиръ много и силны выкове, по американскыя обычай, събраніето рѣши единогласно слѣдующето:

“ Карлъ Бюсси, називаемъ притежатель на земята на *Сіото-Тоунъ*, а дѣломъ безобразенъ калпазанинъ, да са съблече отъ сичкытъ си дрехы и голъ да са потопи въ одна кацѣ съ катранъ и да са търколи по камънитѣ.

“ Да са испѣди отъ Щата; ако ли са пакъ върне да са обѣси.

“ Събраніето одобрява да са изевѣтъ благодаренія къмъ Самуила Буттерфлая, защото изпълнилъ кметскытъ си обязанности съ голѣмо мажство; то ще му поднесе сребърна чаша за награда на доблестъ-та на благочестивыя и достопочтенныя този джентлменъ.”

И туй като рѣши събраніето, разиде са.

А Бюси са върна на другія день вечерь-та въ града съ прѣдателя си адвокатица. Като вечеря въ гостилницата покачи са въ стаѣтъ си, съв-